

[Stavad]

Samtidig kan vi konstatere, at arbejdsløsheden fortsat vokser. Vi står i øjeblikket med det, der svarer til en arbejdsløshed på ca. 320.000 fuldtidsbeskæftigede, og bag det tal gemmer der sig langt flere familier, som er direkte berørt af arbejdsløsheden.

På trods af, at regeringen strammer finanspolitikken, er der udsigt til et underskud på statsfinanserne i 1993 på over 40 mia. kr. Det er regeringens seneste skøn. Efter min vurdering er det desværre ikke et pessimistisk skøn, men måske tværtimod for optimistisk i forhold til de realiteter, vi står over for. Det skulle jo nødvendigvis gå i 1993, som det er gået med finansministerens skøn for 1992. Underskuddet for 1992 bliver formentlig omkring en halv gang større end det, finansministeren lovede i december sidste år.

Samtidig med, at flere bliver arbejdsløse og statsunderskuddet vokser, ser vi, at betalingsbalancen udvikler sig særdeles positivt. Både i 1992 og 1993 forudsiger regeringen, at vi kan forvente et betalingsbalanceoverskud på over 25 mia. kr. Det skal vi glæde os over, det gør det nemlig muligt for os at få afdraget mærkbart på en tyngende udlandsgæld.

Alligevel kan jeg ikke tilbageholde en måske lidt firkantet karakteristik af dansk økonomi lige her og nu. Efter vor opfattelse rummer det faktisk karaktertrækkene for det, man kan kalde en stagnationsøkonomi. Det mener jeg til gengæld ikke må få os til at henfalde til pessimisme og opgiveness. Det kan vi som bekendt ikke bruge til noget som helst konstruktivt. Pessimister har det med at være så overvældede af det, de oplever som den onde virkelighed, at de ikke bliver i stand til at gøre noget som helst ved den.

Pessimisme er lammende og selvforstærkende. Derfor er det vigtigt, at vi ser virkeligheden i øjnene, også når man ikke kan lide virkeligheden. Det er nemlig forudsætningen for, at vi kan ændre den. Socialdemokratiet ser meget klart de mange problemer, som tårner sig op foran os. Det gælder i forhold til den hjemlige udvikling, men desværre også i forhold til den internationale udvikling, som vanskeliggør vore muligheder for at skabe effektive danske løsninger.

Det er vores fornemste forpligtelse at skabe rammerne for en øget aktivitet og dermed også få genskabt troen på fremtiden. Alle ulykkerne

er ikke naturgivne. Problemerne er menneskeskabte, der findes løsninger, som kan vende udviklingen. Vores første målsætning må være at nå en situation, hvor vi uge for uge kan registrere, at antallet af arbejdsløse går ned. Det tror jeg er en afgørende forudsætning for, at vi kan få genskabt tilliden – både hos familier og virksomheder – til, at det går den rigtige vej. Den negative spiral skal vendes, og der skal igen skabes optimisme og tro på fremtiden.

Her tror jeg at alle kan blive enige om, at det finanslovsforslag, regeringen har fremsat, ikke er et brugbart redskab. Den seneste budgetoversigt, som udkom i forgårs, indeholder endda et krav om yderligere budgetforbedringer efter de seneste skøn, man er kommet med. Gennemfører vi regeringens finanslov i den form, som den er fremsat, vil arbejdsløsheden fortsætte med at stige. Det samme vil statsunderskuddet. Den økonomiske politik, som regeringen står for, forværrer altså vore to største balanceproblemer.

Den erkendelse er regeringen tilsyneladende også selv nået frem til, og derfor kunne vi glæde os over, at statsministerens åbningsredegørelse indeholdt nogle helt andre signaler end dem, der er konkretiseret i finanslovsforslaget for 1993. Jeg bruger med vilje udtrykket, at statsministerens åbningsredegørelse indeholdt nogle helt andre signaler. Det er nemlig fortsat uklart, om regeringen er parat til at tænke i helt nye baner. Jeg anerkender regeringens seneste signaler under de indledende samtaler om finansloven om, at man er parat til at fjerne den finanspolitiske stramning, som er indeholdt i finanslovsforslaget for 1993. Men det er bare ikke tilstrækkeligt. Det vender ikke udviklingen, men betyder bare, at man ikke yderligere forværrer situationen i forhold til nu.

Socialdemokratiet opfatter det, at også regeringen stemte for det dagsordensforslag, som hr. Lykketoft på Socialdemokratiets vegne fremsatte under åbningsdebatten, som udtryk for, at man trods alt er parat til en ganske anderledes finanslov end den, vi har til første behandling i dag. Derfor er vores udgangspunkt også, at der bør kunne nås et resultat, som kan samle et bredt flertal i Folketinget. Det resultat, som vi skal nå frem til, skal respektere dagsordenen fra åbningsdebatten, altså at der skal ske en reel aktivitetsudvidelse i 1993 i forhold til 1992.